

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Odi/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122483756
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122483756.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 7Odi/18/2022

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou Ing. Mgr. Zuzanou Dinkovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o. so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: A. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Mesto Zvolen, v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

2 7Odi/18/2022

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

12 7Odi/18/2022

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 7.12.2022 domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) keď neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR keď dlžník nebol platobne neschopný, podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR mal snahu poškodiť svojho veriteľa a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný, keď mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov a zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že úmyselne naplnil formálne znaky platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh a ďalej, že žalovaný ako dlžník, nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalobca odôvodnil svoju aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie žaloby tým, že je veriteľom žalovaného na základe Zmluvy o úvere č. 1989182608 zo dňa 25.2.2008, ktorú uzatvorili žalovaný a právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. Zmluvou o postúpení

pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15.12.2010 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa Poštová banka, a.s. na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED na spoločnosť PRO CIVITAS s. r. o., ďalej Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu PRO CIVITAS s. r. o. na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s. r. o. a Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu BENCONT INVESTMENTS, s. r. o. na žalobcu. Konkurz na majetok žalovaného vedený Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 4OdK/752/2019 bol vyhlásený dňa 3.8.2019 a žalobca svoju pohľadávku do konkurzu riadne prihlásil. Následne dňa 8.11.2019 bol konkurz pre nedostatok majetku zrušený, pričom žalobca ako veriteľ pohľadávky nebol v konkurze uspokojený ani v časti svojho nároku. K tvrdeniu, že žalovaný nebol platobne neschopný žalobca uviedol, že žalovaný bol v čase vyhlásenia konkurzu zamestnanou osobou SZČO s príjmom postačujúcim na hoci len čiastočnú úhradu pohľadávky žalobcu, prípadne aj ostatných veriteľov žalobcu. Žalovaný zo svojho príjmu mohol v malých mesačných dávkach vo výške 20-30 eur uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov, čím by preukázal úprimnú snahu riešiť svoj dlh a aj svoj poctivý zámer. Žalovaný však namiesto toho využil inštitút oddĺženia a zbavil sa všetkých svojich dlhov. Pre dôkladné zistenie príjmov žalovaného v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok žalobca navrhol vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu za obdobie pol roka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, aj za obdobie pol roka po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, z ktorého by bol preukázaný príjem žalovaného a jeho platobná schopnosť/neschopnosť, ďalej to, že žalovaný mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov voči svojim veriteľom, teda, že žalovaný mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, tým prejavíť úprimnú snahu riešiť svoje dlhy a tým preukázať svoj poctivý zámer. Žalobca ďalej navrhol vykonať dopyt na Úrad geodézie, kartografie a katastra za účelom poskytnutia informácie o vlastníckom práve žalovaného ako i prevodoch žalovaného za obdobie štyri roky pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a dva roky po oddĺžení žalovaného. Žalobca navrhol vykonať dopyt aj na Policajný zbor, dopravný inšpektorát za účelom poskytnutia informácie o tom, či žalovaný vlastnil pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu osobné motorové vozidlo a ak áno, kedy došlo k jeho prevodu, alebo odhláseniu z evidencie a na poskytnutie informácie o evidencii osobného motorového vozidla evidovaného na meno žalovaného aj po oddĺžení. Žalobca ďalej navrhol vykonať dopyt aj na Centrálny register účtov za účelom poskytnutia informácie o vedení osobných účtov na meno žalovaného, po ktorom vykonaní žalobca žiada vykonať dopyt na bankové inštitúcie, v ktorých má žalovaný evidovaný osobný účet za účelom poskytnutia výpisu z bankového účtu žalovaného za obdobie rok pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, počas konkurzu, ako i pol roka po oddĺžení, na základe ktorého dôkazu bude podľa neho preukázaný poctivý/nepoctivý zámer žalovaného a zrejme jeho príjmy, výdavky a majetková situácia. Žalobca uviedol, že pred podaním žaloby o zrušenie oddĺženia zaslal žalovanému výzvu na preukázanie poctivého zámeru, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky, pričom žalovaný napriek výzve neprejavil nielenže úprimnú snahu riešiť svoje dlhy, ale žiadnu snahu a na výzvu žalobcu nereagoval. Žalobca ďalej vyslovil pochybnosť o platobnej neschopnosti žalovaného, keďže za platobnú neschopnosť nemožno považovať stav, kedy dlžník odmieta hradiť svoj dlh, pričom nestačí, ak dlžník nie je ochotný svoje záväzky hradiť, resp. prechodne nie je schopný ich hradiť. Podľa neho je nesprávne len na základe nepreukázaného vyhlásenia dlžníka hovoriť o platobnej neschopnosti, avšak je nevyhnutné preskúmať a dostatočným spôsobom preveriť skutočnú majetkovú situáciu dlžníka v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Žalobca zastáva názor, že zo strany dlžníka bol stav platobnej neschopnosti spôsobený samotným konaním žalovaného, keď tento prestal splácať svoje dlhy nie z dôvodu objektívnej nemožnosti, nakoľko dosahoval príjem, ale z vlastného subjektívneho rozhodnutia. Z uvedených dôvodov sa podľa žalobcu jedná o zneužitie inštitútu oddĺženia a o zjavné zneužitie práva. Skutočnosť, že dlžník, napriek dostatočnému príjmu, odmieta uhradiť dobrovoľne svoje záväzky a rozhodne sa zbaviť sa svojich záväzkov prostredníctvom inštitútu oddĺženia, nemožno považovať za poctivý zámer. Uvedeným konaním dochádza k úmyselnému zneužitiu inštitútu oddĺženia žalovaným. Takéto zneužitie oddĺženia je zároveň bezprecedentným zásahom do vlastníckeho práva žalobcu, nakoľko zbavuje veriteľa možnosti byť uspokojený zo svojej pohľadávky bez akejkoľvek náhrady; takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu a je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca poukázal na ustanovenie § 166g ods. 2 ZKR, ktoré uvádza demonštratívny výpočet nepoctivého zámeru a v prípade naplnenia skutkovej podstaty niektorej zákonom stanovenej formy nepoctivého zámeru sa tento prezumuje a preto je na dlžníkovi, aby preukázal svoj poctivý zámer a teda dôvodnosť podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, uviedol objektívne dôvody, pre ktoré nie je v jeho možnostiach

uspokojovať a riešiť svoje dlhy. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trnava, sp. zn. 36Odi/1/2019 zo dňa 06.11.2019, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I., č.k. 8Odi/1/2018 zo dňa 18.10.2018, rozhodnutie Okresného súdu Prešov 2Odi/2/2021 zo dňa 7.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 3CoKR/23/2020 zo dňa 04.12.2020, na dôvodovú správu k novele zákona o konkurze a na výzvu na preukázanie poctivého zámeru. Žalobca vyslovil názor, že žalovaný sa len snažil využiť právnu úpravu, primárne orientovanú na osoby, ktoré vlastnia málo majetku a majú nízke príjmy, avšak žalovaný takouto osobou nie je. Tvrdí, že ak by mal žalovaný so stabilným príjmom skutočne poctivý zámer a úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností, naďalej by riadne splácal svoje záväzky veriteľom, prípadne by využil inštitút splátkového kalendára (§ 168 a nasl. ZKR), ktorý má na vymáhateľnosť pohľadávok rovnaký právny účinok ako konkurz, avšak pri tomto spôsobe oddĺženia dochádza vždy k aspoň čiastočnému uspokojeniu veriteľov. Žalovaný má a mal pravidelný príjem, ktorý je základnou podmienkou na povolenie splátkového kalendára. Citoval ust. § 166g ods. 1 ZKR, v ktorom zákon demonštratívne vymenúva, kedy má dlžník poctivý zámer a aj situácie, kedy dlžník poctivý zámer nemá. Z konania žalovaného však nevyplýva úprimná snaha po podaní návrhu riešiť dlh v rámci svojich možností. Zákonom výslovne uvedené podmienky nepoctivého zámeru (§ 166g ods. 2 ZKR) nie sú konečným výpočtom a zákonodarca predpokladá, že existujú aj iné ďalšie dôvody nepoctivého zámeru dlžníka, ktoré sú dôvodom na zrušenie oddĺženia dlžníka. Takým dôvodom je potom aj neplnenie záväzkov bez dôvodu a v dobe tesne predchádzajúcej podaniu návrhu na konkurz. Podľa žalobcu oddĺženie nemožno považovať za spôsob, ktorým sa ktorýkoľvek dlžník môže zbaviť svojich záväzkov voči veriteľovi. Žalobca má za to, že právna úprava oddĺženia nie je určená na ochranu dlžníkov, ktorý sa úmyselne vyhýbajú úhrade svojich záväzkov aj za situácie, keď ich príjem a sociálne a rodinné podmienky splatenie týchto záväzkov umožňujú. Ak sa dlžník rozhodne pre oddĺženie, veriteľ nemá možnosť, ako tento proces zvrátiť. Je preto úlohou súdu v konaní o zrušení oddĺženia posúdiť, či dlžník spĺňa podmienky oddĺženia, má poctivý zámer a teda či môže požívať výhody plynúce z oddĺženia. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonával v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u žalovaného nijako sa nezmenili žiadne okolnosti, žalovaný je naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili. Tieto skutočnosti vyplývajú z návrhu na vyhlásenie konkurzu a rovnako zo životopisu žalovaného, ktoré predložil k návrhu. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o naplnení skutkovej podstaty poctivého zámeru v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR. Žalovaný by pokračovaním v plnení svojich záväzkov dokázal splatiť svoje záväzky voči všetkým veriteľom. Využitím inštitútu oddĺženia poškodil všetkých svojich veriteľov, keď po oddĺžení nie je povinný uhradiť ani časť svojich záväzkov, aj napriek skutočnosti, že nesplnil podmienky platobnej neschopnosti, tak ako to žalobca preukázal vyššie. S poukazom na ust. § 166g ods. 1 ZKR je podľa žalobcu preukázaný nepoctivý zámer žalovaného, keď tento po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok žiadnym spôsobom neprejavil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností, napriek tomu, že disponoval dostatočným príjmom na to, aby mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, čím žalovaný naplnil skutkovú podstatu nepoctivého zámeru, keď neprejavil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy tak, ako to má na mysli vyššie citované zákonné ustanovenie.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Žaloba spolu s prílohami, ako aj predvolanie na pojednávanie boli žalovanému doručené v súlade s ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP.

3. Na prejednanie veci samej, súd určil termín pojednávania na deň 7.2.2024, na ktorý sa strany sporu nedostavili, pričom právnej zástupkyňi žalobcu bola zásielka s predvolaním na termín pojednávania doručená dňa 5.1.2024, a žalovanému bola zásielka s predvolaním na termín pojednávania doručovaná na Mestský úrad Zvolen, pričom dňa 31.1.2024 sa zásielka vrátila na súd ako neprevzatá v odbernej lehote, súd tak konštatuje, že ich päťdňová lehota na prípravu na pojednávanie v zmysle § 178 ods. 2 CSP bola zachovaná. Žalobca vo svojom ospravedlnení neúčasti na pojednávaní výslovne súhlasil, aby súd na pojednávaní konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

4. Žalobca vo svojom ospravedlnení neúčasti na pojednávaní trval na podanej žalobe v celom rozsahu, podľa neho tým, že sa žalovaný nevyjadril k žalobe, tak nepoprel žalobcom tvrdené skutočnosti a preto považuje svoje tvrdenia za nesporné. Podľa neho je objektívne nemožné, aby on preukázal majetkovú situáciu a príjem žalovaného za obdobie pred podaním návrhu a v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a preto zotrval na svojich návrhoch na doplnenie dokazovania, najmä na vykonaní dopytu na Sociálnu poisťovňu za účelom poskytnutia informácie o príjme, resp. vymeriavacom základe žalovaného za obdobie 2/2019-2/2020, z čoho má byť preukázaná majetková situácia žalovaného a jeho platobná schopnosť resp. neschopnosť, teda či bol návrh na vyhlásenie konkurzu podaný dôvodne alebo nie.

Žalobca má za to, že ak by dlžník napríklad rozdelil sumu vo výške 200 eur mesačne medzi svojich veriteľov, že by jednému platil 30 eur, druhému 20 eur a podobne, takýto dlžník by mohol splatiť svoje záväzky buď v polovici alebo v celosti do pár rokov a preto takéhoto dlžníka nemožno označiť za platobne neschopného, ale za dlžníka, ktorý prejavil snahu o vyriešenie jeho dlhov. Podľa neho však žalovaný neprejavil snahu o vyriešenie svojich dlhov. Žalobca poukázal na ďalšie rozsudky, ktorými súdy zrušili oddĺženie žalovaného pre nepoctivý zámer. Žalobca tvrdil, že pasivita žalovaného v tomto konaní sa môže vyhodnotiť ako nepoctivý zámer, pričom rovnaký právny názor zaujali aj súdy v rozhodnutiach, kedy konštatovali, že ak je dlžník pasívny, nesvedčí to o jeho poctivom zámere, ide o rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 23Odi/14/2022 zo dňa 20.06.2023 a Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Odi/7/2019 zo dňa 05.11.2019.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie žiadosťou o preukázanie poctivého zámeru a komunikáciu s veriteľom, Zmluvou o úvere č. 1989182608 zo dňa 25.2.2008, Zmluvami o postúpení pohľadávok s prílohou č. 1/2010 zo dňa 15.12.2010, zo dňa 24.02.2011, zo dňa 15.12.2014, zo dňa 15.12.2014, rozsudkom Okresného súdu Prešov 2Odi/2/2021 zo dňa 7.10.2021, rozsudkom Okresného súdu Trnava 36Odi/1/2019 zo dňa 06.11.2019, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 3CoKR/23/2020 zo dňa 04.12.2020, dôvodovou správou k zákonu č. 377/2016 Z. z., odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni.

6. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP), ďalej na základe vykonaného dokazovania a na základe skutočností známych súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) ustálil nasledovný skutkový stav:

7. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere č. 1989182608 zo dňa 25.2.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru veriteľom žalovanému vo výške 663,88 eur, pričom Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15.12.2010 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED na spoločnosť PRO CIVITAS s. r. o., ďalej Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu PRO CIVITAS s. r. o. na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s. r. o. a Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu BENCONT INVESTMENTS, s. r. o. na žalobcu.

8. Za nesporné súd vyhodnotil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4OdK/752/2019 zo dňa 25.7.2019 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka – žalovaného, konkurz bol uznaný za hlavné insolvenčné konanie, za správcu bol ustanovený správca Ing. Jaroslav Ďaďo, so sídlom kancelárie 29. augusta 31, 974 01 Banská Bystrica, zn.: S1326, súd vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu a súd oddĺžil dlžníka – žalovaného tak, že dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktorú sú vylúčené z uspokojenia. Uznesenie bolo publikované v OV č. 148/2019 dňa 2.8.2019.

9. Žalobca svoju pohľadávku do konkurzu prihlásil, pričom dňa 8.11.2019 bol konkurz pre nedostatok majetku zrušený, a žalobca ako veriteľ pohľadávky nebol v konkurze uspokojený ani v časti svojho nároku. Súd mal preto v konaní preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia (§ 166f ods. 1 ZKR), kedy žalobca je veriteľom dotknutým oddĺžením žalovaného, nakoľko nebol v konkurze uspokojený ani v časti svojho nároku.

10. Súd posúdil ako nespornú aj skutočnosť, že žalovaný mal v čase oddĺženia pravidelný príjem, keď odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni, ktorú súd na návrh žalobcu zaobstaral a je súčasťou súdneho spisu, vyplýva, že za obdobie od február 2019 do február 2020 mal žalovaný vymeriavací základ v priemere 481,54 eur mesačne.

11. Žiadosťou o preukázanie poctivého zámeru a komunikáciu s veriteľom zo dňa 20.6.2022 vyzval žalobca žalovaného, aby preukázal svoj poctivý zámer oddĺžiť sa, pričom svoj poctivý zámer môže preukázať plnením, hoci aj čiastočným, na účet žalobcu.

12. Podľa § 166f ods. 1 ZKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

13. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

14. Podľa § 166g ods. 2 písm. c), f), h) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak
c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

15. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

16. Inštitút zrušenia oddĺženia dlžníka pre jeho nepoctivý zámer je osobitným druhom sporového konania, v rámci ktorého súd vykonáva následnú kontrolu poctivosti zámeru dlžníka pri jeho oddĺžení, pretože pri vyhlásení konkurzu, jeho poctivý zámer neskúma (§ 166g ods. 5 ZKR). Podmienky na úspešné sa domáhanie zrušenia oddĺženia dlžníka, zákon taxatívne stanovuje v § 166f ods. 1 ZKR. Osobou s aktívnou legitímáciou na podanie návrhu, resp. žaloby, je každý veriteľ, ktorý súdu zdôvodní a doloží dôkazmi, v akom smere bol oddĺžením dlžníka dotknutý, to znamená ako tento proces, ktorý začal návrhom dlžníka s nepoctivým zámerom, ukrátil jeho konkrétne práva. Osobou pasívne legitimovanou je dlžník. Zároveň zákon vyžaduje aj včasnosť podania takého návrhu, pričom je stanovená prekluzívna lehota šesť rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti. Až po splnení všetkých vyššie uvedených podmienok podania žaloby na zrušenie oddĺženia dlžníka, súd pristúpi k posudzovaniu a skúmaniu poctivosti, resp. nepoctivosti zámeru dlžníka pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 a 2 ZKR. Súd posudzuje poctivý zámer u dlžníka postupom podľa § 166g ods. 3 a 4 ZKR. Následky, ktoré vyvoláva rozhodnutie súdu o zrušení oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru sú zakotvené v § 166f ods. 3 a 4 ZKR a tieto pôsobia voči všetkým veriteľom.

17. V danej veci súd pristúpil v rámci sporu k posudzovaniu podmienok za splnenia ktorých, sa môže veriteľ úspešne domáhať zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru. Súd konštatuje, že návrh smeruje voči dlžníkovi, ktorý je v konaní pasívne legitimovaný. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného č.k. 4OdK/752/2019 zo dňa 25.7.2019 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 148/2019 dňa 2.8.2019. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2019. Šesťročná lehota na podanie žaloby na zrušenie oddĺženia začala plynúť dňom 21.8.2019 a uplynie dňa 21.8.2025. Žalobca podal žalobu dňa 7.12.2022, teda v zákonnej lehote.

18. Súd posúdil, že žalobca disponuje aktívnou vecnou legitímáciou na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia žalovaného (žaloby), ktorú žalobca preukázal Zmluvou o úvere č. 1989182608 zo dňa 25.2.2008, Zmluvami o postúpení pohľadávok, ako aj tým že si pohľadávku prihlásil do konkurzu na žalovaného a nebol uspokojený ani sčasti, teda je preukázateľne veriteľom žalovaného, ktorý bol dotknutý oddĺžením žalovaného.

19. Vzhľadom na splnenie základných procesných podmienok súd pristúpil k posúdeniu ďalších hmotnoprávných podmienok zrušenia oddĺženia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení; keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR a to že neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, ďalej podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR. Žalobca tiež tvrdil, že žalovaný nevyužil možnosť oddĺženia formou splátkového kalendára, hoci mal pravidelný príjem. Ďalej, že zo správania sa dlžníka pred vyhlásením konkurzu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. Žalobca zdôraznil, že zákon predpokladá uspokojovanie veriteľov aj po vyhlásení konkurzu, avšak žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonal žiadne úhrady v prospech žalobcu. Žalovaný podľa neho navodil stav domnelej platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

20. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, keďže súd zistil, že neboli splnené podmienky na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného, o ktorom rozhodol Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 4OdK/752/2019 zo dňa 25.7.2019, právoplatným dňa 20.8.2019. Súd je toho názoru, že žalobca v konaní nepredložil také dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalovaný mal nepoctivý zámer v konaní o oddĺžení. Súd v rámci tohto konania ex post vykonal kontrolu poctivého zámeru žalovaného v oddĺžovacom konaní a nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali tvrdenie žalobcu, že boli splnené podmienky pre zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer. Žalobca neuviedol, akú dôležitú informáciu žalovaný neuviedol, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu (§166g ods. 2 písm. c) ZKR) a neuviedol rozhodujúce skutočnosti svedčiace o tom, že žalovaný nebol platobne neschopný (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR).

21. Podľa § 3 ods. 2 ZKR v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

22. Z definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa § 3 ods. 2 ZKR vyplývajú zákonné znaky, ktoré sú predpokladom vzniku platobnej neschopnosti dlžníka fyzickej osoby, ktorými sú existencia aspoň jedného peňažného záväzku po lehote splatnosti 180 dní a objektívna neschopnosť dlžníka tento záväzok plniť. Objektívnou neschopnosťou dlžníka plniť je pritom nutné rozumieť stav, kedy dlžník nemá dostatok objektívnych prostriedkov, aby splatný peňažný záväzok uhradil. Podľa § 1 vyhl. č. 643/2005 Z. z. sa platobne neschopným rozumie ten, koho peňažné záväzky nie sú kryté jeho finančným majetkom. Finančným majetkom sa rozumejú peňažné prostriedky, pohľadávky z účtu, peňažné pohľadávky, dlhové cenné papiere atď. Uvedená vyhláška síce nereflektovala na zmenu definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby v ZKR účinnej od 01.03.2017, jej podstata spočíva v nekrytí splatných záväzkov finančným majetkom dlžníka však platí. Podstatou definície platobnej neschopnosti teda nie je to, či je dlžník schopný záväzok uhradiť v splátkach, ale či disponuje dostatkem finančného majetku, ktorým by záväzok mohol uhradiť v celosti. Podľa názoru súdu žalobca neuviedol také okolnosti, ktoré by v rámci zákonnej definície platobnej neschopnosti (existencie splatného záväzku a nemožnosť jeho úhrady zo strany dlžníka v lehote 180 dní po splatnosti) vyvrátili takto zákonom definovanú platobnú neschopnosť ku dňu podania návrhu na oddĺženie. Žalobca tvrdil, že žalovaného nie je možné považovať za platobne neschopného, nakoľko aj pred svojim oddĺžením bol riadne zamestnaný s dostatočným príjmom a skutočnosť, že odmietal uhrádzať svoj záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi nezakladá automaticky jeho platobnú neschopnosť. Existenciu žiadneho finančného majetku, a to ani finančných prostriedkov v hodnote spôsobilej na krytie záväzku, žalobca v konaní nepreukázal a ani to len netvrdil.

23. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k ním tvrdeným skutočnostiam, že sú naplnené zákonné podmienky zrušenia oddĺženia žalovaného pre jeho nepoctivý zámer. Z obsahu spisu nebolo preukázané, že žalovaný ako dlžník v čase podania návrhu nebol platobne neschopný (§ 166g ods. 2 písm. e) a písm. f) ZKR). Žalobca neoznačil ani nepreukázal hodnotu záväzkov dlžníka, čo je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka. Žalovaný mal aj iné záväzky, ďalších veriteľov, nielen záväzkov voči žalobcovi, s ktorými bol rovnako tak v omeškaní a ktoré bolo potrebné vziať do úvahy na posúdenie platobnej neschopnosti podľa § 3 ods. 2 ZKR. Bez takéhoto posúdenia nie je možné konštatovať nepoctivý zámer žalovaného (dlžníka). Žalobca v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, musí súdu preukázať, že dlžník sa tak správal úmyselne. Z vykonaného dokazovania nemá súd za preukázané, že žalovaný podnikol akékoľvek úmyselné konanie, ktorým by sa zámerne priviedol do stavu platobnej neschopnosti a s jednoznačným cieľom zbaviť sa dlhov aj za cenu poškodenia veriteľov, nič tomu nenasvedčuje. Pohľadávky voči žalovanému nevznikli bezprostredne alebo účelne bezprostredne pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, o čom svedčí aj zmluva o úvere z roku 2008, z ktorej vyplýva pohľadávka žalobcu voči žalovanému. Z ilustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že v čase pol roka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, a v období pol roka po vyhlásení konkurzu teda v období od februára 2019 do februára 2020 mal žalovaný vymeriavací základ v priemere 481,54 eur mesačne. Súd aj napriek uvedenému považuje za potrebné zdôrazniť, že len samotná výška príjmu nepostačuje pre konštatovanie platobnej schopnosti dlžníka. Žalobca nepreukázal ani neoznačil hodnotu záväzkov dlžníka, ktorá je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka. Iný príjem dlžníka okrem toho, aký bol zistený šetrením v Sociálnej poisťovni, nebol zistený a ani žalobcom tvrdený. V tomto smere sa javí aj tvrdenie žalobcu, že žalovaný bol schopný splátkami uspokojiť postupne žalobcu, ako aj všetkých ostatných veriteľov, za nepreukázané, keď mu nebola známa výška dlhov žalovaného voči ostatným veriteľom.

24. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o tom, že keďže sa žalovaný nevyjadril k žalobe, čím nepoprel žalobcom tvrdené skutočnosti, mal by súd považovať žalobcove tvrdenia za nesporné súd uvádza, že naplnenie tej-ktorej skutkovej podstaty nepoctivého zámeru dlžníka preukazuje žalobca – veriteľ (§ 166f ods. 1 ZKR), dlžník má možnosť skutkové tvrdenia žalobcu účinne poprieť, uvádzať ďalšie svoje skutkové tvrdenia a tieto preukazovať a teda preukazovať svoj poctivý zámer. V žiadnom prípade však nie je možné uvedené ustanovenie vykladať tak, že žalobca uvedie len svoje ničím nepodložené závery tvrdiac nepoctivý zámer dlžníka, na základe čoho by sa mal dlžník v konaní o zrušenie oddĺženia „vyvíňovať“ a preukazovať svoj poctivý zámer a opodstatnenosť návrhu na vyhlásenie konkurzu. Rovnako je mylná predstava žalobcu, že súd by mal v konaní o zrušenie oddĺženia preskúmavať a dostatočným spôsobom preveriť skutočnú majetkovú situáciu dlžníka v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a za týmto účelom vykonať dopyt na úrady a inštitúcie evidujúce hnutelný a nehnuteľný majetok (Úrad geodézie, kartografie a katastra, Centrálny register účtov, dopravný inšpektorát, bankové inštitúcie) a to za obdobie niekoľko rokov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a niekoľko rokov po oddĺžení dlžníka a takto skúmať majetkovú situáciu žalovaného. Súd by mohol takéto dokazovanie vykonať na návrh žalobcu za účelom preukázania konkrétnych tvrdení, tj. konkrétnych rozhodujúcich skutočností uvedených žalobcom v žalobe. Takéto konkrétne tvrdenia však v žalobe žalobcu absentujú, žalobca v žalobe neuvádza, akým majetkom mal žalovaný pred podaním žaloby a po svojom oddĺžení disponovať, ak ním aj disponoval, prečo táto skutočnosť zakladá nepoctivý zámer žalovaného. Skúmanie majetkových pomerov dlžníka vo všeobecnosti je možné len v samotnom konkurznom konaní vedenom na majetok dlžníka a to aj na podnet veriteľa, ak veriteľ uhradí zálohu na trovy týchto šetrení (§ 166i ods. 1 a 2 ZKR). Súdu sa javí, že žalobca chcel, aby súd skúmal majetkové pomery dlžníka aj po skončení konkurzu, čím by suploval procesnú aktivitu žalobcu, avšak v spore o zrušenie oddĺženia má procesnú aktivitu prevziať žalobca sám tak, aby sa zachovala rovnosť zbraní, pričom pri nedostatku skutkových tvrdení žalobcu, súd ani nemal k akému tvrdeniu vykonať dokazovanie. Konanie o zrušenie oddĺženia sa nijako nelíši od iných súdnych konaní o súkromnoprávných sporoch (§ 3 CSP) a aj pre toto konanie platí povinnosť tvrdenia a to v prvom rade žalobcu vyplývajúca mu z ust. § 132 ods. 1 a 2 CSP, následne povinnosť tvrdenia pre obe strany sporu (§ 150 CSP) ako aj dôkazná povinnosť (§ 132, § 149 a nasl. CSP); zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva preskúmvacia povinnosť súdu vo vzťahu k splneniu podmienok platobnej neschopnosti a poctivého zámeru dlžníka, a ani prevenčná a výchovná povinnosť súdu – „aby tak predchádzal zneužívaniu inštitútu oddĺženia“, len na základe dôvodných pochybností. Úmysel zákonodarcu bol jasný – oddĺžiť čo najväčší počet dlžníkov nehľadiac na ich majetkovú situáciu a poctivý zámer, len za splnenia podmienky splnenia formálnych náležitostí a skúmanie poctivého zámeru dlžníkov ponechal na samostatné konanie iniciované na návrh

veriteľa po oddĺžení dlžníka, v ktorom konaní veriteľ preukazuje jednak to, že je oddĺžením dotknutý a zároveň preukazuje aj nepoctivý zámer dlžníka, procesným postupom podľa už uvedených ustanovení §132 a nasl. CSP. Súd v konaní o zrušenie oddĺženia nedisponuje právomocou realizovať šetrenie oddĺženého žalovaného vo väčšom a dôkladnejšom rozsahu, disponuje ňou správca za podmienok podľa ust. § 166i ods. 1 a 2 ZKR a súd v konaní o zrušenie oddĺženia v rámci dokazovania postupuje v súlade s ust. § 185 a nasl. CSP. Súd z uvedených dôvodov zamietol ďalšie návrhy na dokazovanie zo strany žalobcu a to dopyt na Úrad geodézie, kartografie a katastra, na dopravný inšpektorát, na centrálny register účtov a na bankové inštitúcie. Súčasne súd zamietol aj návrh žalobcu na výsluch žalovaného vzhľadom na neprítomnosť žalovaného na pojednávaní konanom dňa 7.2.2024, pričom jeho výsluch by vyžadoval nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov, čo súd považoval za nehospodárne, keď súdu z návrhu žalobcu na vykonanie výsluchu žalovaného nebolo ani zrejmé, k akým konkrétnym skutočnostiam má žalovaný vypovedať a aké skutočnosti sa majú výsluchom žalovaného preukázať. Súd nevykonal dokazovanie ani pripojením celého konkurzného spisu, a to z dôvodu, že navrhované pripojenie súdneho spisu, v danom prípade konkurzného spisu za účelom oboznámenia sa so všetkými relevantnými skutkovými okolnosťami, nie je prípustným spôsobom dokazovania, keďže dôkazný prostriedok vždy musí byť konkrétne označený. Pokiaľ mal žalobca záujem vykonať dokazovanie konkrétnou informáciou, konkrétnym údajom, musel by tento dôkaz konkrétne označiť, čo však žalobca nevykonal.

25. Pokiaľ žalobca ďalej uvádzal, že pred podaním žaloby o zrušenie oddĺženia zaslal žalovanému výzvu na preukázanie poctivého zámeru, ktorou výzvou žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky a žalovaný na výzvu nereagoval a teda neprejavil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy súd uvádza, že deklarovanie poctivého zámeru zo strany dlžníka takýmto spôsobom nemá oporu v zákone. Ust. § 166g ods.1 ZKR definuje poctivý zámer dlžníka tak, že z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikať, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil. To znamená, ide najmä o také správanie dlžníka, kedy dlžník prejavuje svoju snahu riešiť svoj dlh tým, že poskytuje v konkurze správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynakladá snahu na zabezpečenie svojich príjmov, pracuje, je zamestnaný, ak obdrží neočakávaný a zároveň nie nepatrný príjem, ponúkne aspoň polovicu z neho veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Nejedná sa síce o taxatívny výpočet možností poctivého zámeru, avšak podstatou a spoločným menovateľom takto definovaného poctivého zámeru dlžníka je podieľanie sa na procese konkurzného konania, snaha dlžníka aktívne aj po oddĺžení riešiť svoje zárobkové pomery, pracovať a v prípade neočakávaného a nie nepatrného príjmu, poskytnúť veriteľom aspoň polovicu z neho na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Pokiaľ sa teda na strane dlžníka z hľadiska jeho príjmov po podaní návrhu na oddĺženie nič nezmení, tj. dlžník neobdrží neočakávaný a zároveň nie nepatrný príjem, nie je povinný na výzvu veriteľa splácať jeho pohľadávku, resp. jej aspoň čiastočnou úhradou prejavíť svoj poctivý zámer a teda nie je možné z opačného konania dlžníka, tj. neuhradenia ani časti pohľadávky, vyvodíť jeho nepoctivý zámer.

26. Rovnako má súd za to, že žalobca nepreukázal, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR). Tvrdenia žalobcu o takomto počínaní žalovaného sú všeobecné, bez konkrétneho uvedenia spôsobu poškodenia, či zvýhodnenia konkrétneho veriteľa. Skutočnosť, že žalovaný využil oprávnenie podať návrh na vyhlásenie konkurzu oddĺžením nemožno bez uvedenia a preukázania iných relevantných skutočností považovať za poškodenie veriteľa.

27. Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola preukázaná ani tvrdená existencia nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Napriek tomu, že súd posúdil ako nespornú skutočnosť to, že žalovaný mal pravidelný príjem pred vyhlásením konkurzu, ako aj po vyhlásení konkurzu, súd sa nestotožnil s názorom žalobcu o nepoctivom zámere žalovaného spočívajúcom v tom, že nepoctivý zámer vyplýva z toho, že žalovaný má pravidelný príjem, teda môže a mohol po vyhlásení konkurzu ďalej splácať svoje dlhy. Súd má za to, že žalobcom tvrdená interpretácia skutočnosti neplnenia záväzku žalovaným po vyhlásení konkurzu ako skutkovej podstaty nepoctivého zámeru je v rozpore so základným princípom inštitútu oddĺženia. Inými slovami takýto výklad by podľa súdu popieral zmysel

oddĺzenia formou konkurzu, pretože by to znamenalo, že by prakticky nikto, kto bol zamestnaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, nemohol využiť inštitút oddĺzenia a bol by a priori označený za osobu s nepoctivým zámerom. Zákon v § 166c ZKR taxatívne vymedzuje okruh pohľadávok, na ktoré sa oddĺzenie podľa § 166e ZKR nevzťahuje, t. j. oddĺžením nedotknuté pohľadávky. Aj napriek oddĺženiu dlžníka, veriteľom zostáva zachované právo domáhať sa plnenia z týchto záväzkov a na tieto záväzky sa nevzťahujú účinky § 167e a § 167f ZKR. Pohľadávka, ktorou disponuje žalobca nie je nedotknutou pohľadávkou, ale naopak je pohľadávkou podľa § 166a ZKR, t.j. tou ktorá sa uspokojuje konkurzom. Od dlžníka preto nemožno očakávať, že dokáže splácať všetky svoje záväzky, ak má viacerých veriteľov a po procese oddĺzenia nemôže samotný dlžník ani nahrádzať funkciu správcu konkurznej podstaty a vlastným výpočtom zistiť, ako môže aj naďalej svojich veriteľov uspokojovať a akú čiastku zo svojho mesačného príjmu im môže uhrádzať. Od dlžníka nemožno spravodlivo požadovať, aby konal s odbornou starostlivosťou, ktorá je kladená na správcu konkurznej podstaty a aby po svojom oddĺžení naďalej pomerne plnil svoje splatné záväzky, a to aj s ohľadom na možné poškodzovanie práv ostatných veriteľov a na to nadväzujúcu trestnoprávnu zodpovednosť. Súd sa preto nestotožnil s tým, že ak žalovaný po vyhlásení konkurzu sám dobrovoľne neuhrádzal čiastočne splátky svojich záväzkov, tak je takéto konanie dlžníka potrebné posudzovať ako nepoctivý zámer. Súd nevylučuje, že splácanie nevymáhateľnej pohľadávky je prejavom poctivého zámeru oddĺženého dlžníka, ale podľa názoru súdu, sa to týka skôr dlžníkov, ktorí prešli procesom oddĺzenia formou splátkového kalendára a bola im určená príslušná kvóta, v rozsahu ktorej sú povinní veriteľov aj uspokojovať. Dané ustanovenie tak nemožno aplikovať na žalovaného, nakoľko mal viacerých veriteľov a do procesu oddĺzenia vstupoval preto, že už zo svojich príjmov nebol schopný uhrádzať všetky záväzky voči veriteľom.

28. V súvislosti s rozhodnutiami, na ktoré žalobca poukázal a ktoré pripojil aj k žalobe a ktorými dôvodil aj na pojednávaní, súd uvádza, že išlo o rozhodnutia prvoinštančného okresného súdu a jedno rozhodnutie odvolacieho súdu. Obsahom princípu právnej istoty v Civilnom sporovom poriadku (čl. 2 ods. 2 CSP) je ochrana legitímneho očakávania strany v to, že jeho vec bude rozhodnutá v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Týmito sú z vnútroštátnych súdov Ústavný súd Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky. Do tejto skupiny nepatria okresné sudy, konajúce v prvej inštancii. Súdna prax okresných súdov, ani ak by bola ustálená, nespadá do ochrany legitímneho očakávania sporovej strany tak, ako je výslovne normatívne vymedzená v čl. 2 ods. 2 CSP. Preto ani v prípade, ak okresný súd dospeje k odlišnému právnemu názoru v porovnaní s iným rozhodnutím okresného súdu, nevyžaduje sa dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu tak, ako je tomu v prípade odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 a 3 CSP). Napriek tomu súd však uvádza, že v skutkovo obdobných veciach nie je ani len na úrovni súdov prvej inštancie ustálená súdna prax, keď v skutkovo obdobných veciach než na aké poukazoval žalobca boli vydané aj rozhodnutia s odlišným právnym záverom (napr. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Odi/4/2019 zo dňa 6. júla 2020 a rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 1Odi/1/2019 z 5. augusta 2020).

29. Súd dospel k názoru, že nebolo preukázané nepoctivé konanie žalovaného a ani úmysel žalovaného poškodiť veriteľov. Žalovaný využil zákonnú právnu úpravu oddĺzenia a nespadá do skupiny dlžníkov s nepoctivým zámerom. Dôkazné bremeno preukázať nepoctivý zámer je na žalobcovi a pokiaľ žalobca ako dôvod nepoctivého zámeru uvádzal existenciu platobnej schopnosti, ktorá mala brániť povoleniu oddĺzenia, bol povinný preukázať svoje tvrdenie a uniesť dôkazné bremeno o tom, že žalovaný bol platobne schopný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Žalobca však žiadne takéto dôkazy nepredložil. Tvrdenie o čiastočných úhradách pohľadávky ešte nepreukazuje existenciu platobnej schopnosti žalovaného v čase podania návrhu na oddĺzenie, ale naopak tento stav preukazuje len tú skutočnosť, že žalovaný nedisponoval žiadnym finančným majetkom, ktorý by bol spôsobilý na krytie pohľadávky žalobcu (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoKR/17/2021 zo dňa 22. 09. 2021).

30. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zrušenie oddĺzenia žalovaného pre nepoctivý zámer nie je preukázaný. Žalobca sa v danom prípade domáhal zrušenia oddĺzenia žalovaného z dôvodov uvedených v § 166g ods. 2 písm. c), f) a h) ZKR a § 166g ods. 1 ZKR, pričom nebol preukázaný ani jeden z dôvodov na zrušenie oddĺzenia žalovaného pre nepoctivý zámer. Žalobca mal v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v zmysle § 166f ods. 1 ZKR, keďže dôkazné bremeno vždy zaťažuje účastníka, ktorý uplatňuje deklarované právo, teda v danej veci žalobcu. Keďže žalobca dôkazné bremeno neuniesol, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania, nakoľko z obsahu spisu mal súd za preukázané, že mu ako úspešnej strane sporu žiadne trovy konania v zmysle § 251 CSP nevznikli. Vzhľadom k tomu, že súd úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, nebude už po právoplatnosti tohto rozhodnutia postupovať v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

2

7Odi/18/2022

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V Banskej Bystrici dňa 7. februára 2024